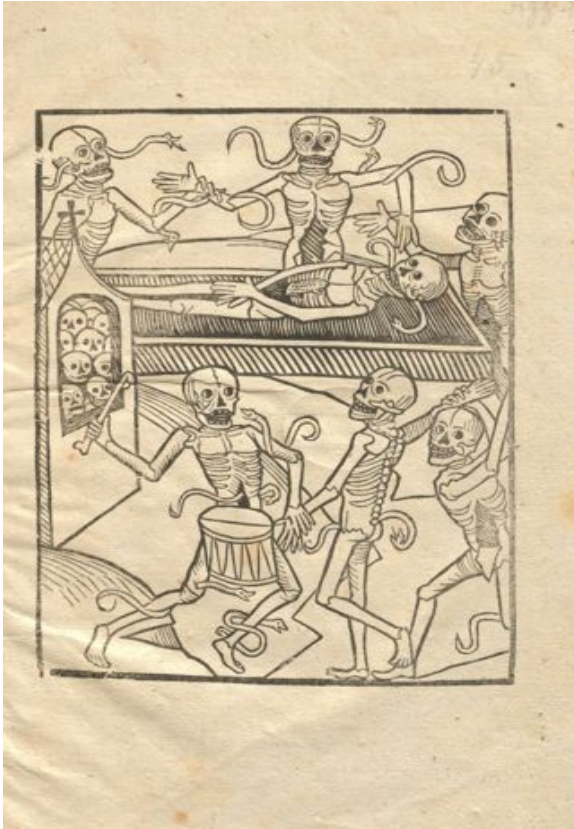

Śmierć. Ćwiczenia i wariacje.

koncept, choreografia, : Renata Piotrowska

wykonanie: Renata Piotrowska / Ula Zerek

dramaturgia: Bojana Bauer

światło: Ewa Garniec i Joanna Leśnierowska

partnerzy: Centrum w Ruchu, Wawerskie Centrum Kultury, Centrum Sztuki Współczesnej – Sala Laboratorium, Narodowe Centrum Tańca w Paryżu, La Briqueterie – CDC du Val-de-Marne, Teatr Soho z Warszawy, STSpot w Jokohamie, Art Stations Foundation z Poznania

premiera: październik 2014

Tekst z programu:

Śmierć jest doświadczeniem, które nie może być opowiedziane. Jest granicą, po przekroczeniu której nie ma powrotu. Ten, kto jej doświadcza, na zawsze odchodzi.

W swoim nowym spektaklu choreografka i performerka Renata Piotrowska z dystansem i humorem, konfrontuje to doświadczenie z teatrem – zgodnie z myślą Peggy Phelan, dla której teatr jest miejscem, gdzie społeczeństwo „przygotowuje się na stratę, a w szczególności na śmierć“.

Piotrowska, usiłując wprost zainscenizować spotkanie ze śmiercią, gromadzi różne scenariusze składające się na performatywny dyptyk, w trakcie którego choreografka podróżuje przez wieki (nie)doświadczenia śmierci i korzysta z artystycznych, kulturowych i społecznych reprezentacji tego ostatecznego doświadczenia.

Wychodząc od obserwacji, że współczesne ciało bardziej niż kiedykolwiek neguje własną śmiertelność, a medialnej wszechobecności umierania towarzyszy chęć wymazania śmierci z codziennego życia, artystka zwraca się w stronę niektórych historycznych zjawisk i fantazmatów związanych z problematyką śmierci, takich jak średniowieczna ikonografia *danse macabre*, rytuał, personifikacja kostuchy, makabryczna estetyka *gore* czy *petite mort* erotyki. Raz za razem kreując spotkanie ze śmiercią, wciągając ją w choreografię jak nieuchwytną partnerkę, Piotrowska bada współczesne rozumienie umierania lub jego brak.

FRAGMENTY RECENZJI:

„Świetny koncept Renaty Piotrowskiej i brawurowe wykonanie Uli Zerek, nie pozwalają zapomnieć, że danse macabre to nie tylko kategoria estetyczno-filozoficzna z przeszłości.“

Stefan Drajewski, gazeta Głos Wielkopolski, czerwiec 2015

„Po pierwszej części, która wykorzystuje kulturowe wizerunki danse macabre, w drugiej to właśnie szkielet jest znakiem śmierci. Śmierci w jej współczesnym wydaniu, wypartej ze społecznej świadomości, choć całkowicie widzialnej i dosłownej, pozbawionej jakiegokolwiek symboliki. Motyw danse macabre jest dla Piotrowskiej tańcem przywracania życia, opartego na zrozumieniu własnego ciała, a co za tym idzie – również jego śmiertelności.“

Karolina Wycisk, Relacje | taniecPOLSKA.pl | 3 czerwca 2015

„W pracy Piotrowskiej śmiertelność jest stałą jakością choreografii, która jako praktyka organizująca materię w czasie i przestrzeni, produkuje obrazy i ciała, będące w ciągłym rozkładzie.“

Mateusz Szymanówka, Dwutygodnik, październik 2014

BIO:

Renata Piotrowska jest choreografką, reżyserką i performerką; w swoich pracach wykorzystuje narzędzia tańca współczesnego, zwłaszcza jego nowych nurtów i sztuk performatywnych.

Piotrowska konfrontuje choreografię z myśleniem konceptualnym. W swoich spektaklach obok badań nad percepcją i empatią kinetyczną interesuje ją kontemplacja współczesnego świata poprzez czerpanie inspiracji z własnych doświadczeń i tekstów teoretycznych z zakresu nauk humanistycznych.

Ma na swoim koncie spektakle: „Teraz” / 2007, „Tańcząc z Wrogiem” / 2007, seria UNKNOWN / 2008 – 2010, „break SZTUKA WOJNY” / 2010, „UNKNOWN.SEANS” / 2011, film taneczny „Inside” / 2011, „The Forest”_work in progress / 2013, „Śmierć. Ćwiczenia i wariacje” / 2014. W roku 2008 i w 2010 jej spektakle: „Tańcząc z Wrogiem” i „Unknown” były wytypowane do prestiżowego przeglądu – Polska Platforma Tańca.

Współpracowała z takim miejscami jak: CSW Zamek Ujazdowski, Galeria Zachęta, Nowy Teatr, Teatr Studio, Instytut Teatralny, Art Stations Foundation z Poznania, CK Zamek w Poznaniu, Centrum Choreograficzne w Montpellier, Narodowe Centrum Tańca w Paryżu, Scena Narodowa w St. Briec i inne.

Piotrowska pracowała również z reżyserami teatralnymi tworząc choreografie do spektakli dramatycznych (Maria Kwiecień, Ewa Piotrowska, Konrad Dworakowski).

Jest kilkakrotną stypendystką Instytutu Adama Mickiewicza, Art Stations Foundation oraz stypendystką Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego programu „Młoda Polska” (2010) i programu „Stypendium Ministra” (2013).

W latach 2007-2011 prowadziła regularne zajęcia z improwizacji, kontakt improwizacji i świadomości ciała w Warszawie oraz warsztaty w Polsce i za granicą. Jest twórczynią programu edukacyjnego o tańcu „Mam ochotę na taniec” w Teatrze Ochoty w Warszawie, który zakłada łączenie teorii z praktyką oraz współtwórczynią rocznego kursu choreografii eksperymentalnej organizowanego przez Fundację Burdąg.

Piotrowska jest absolwentką magisterskiego programu choreograficznego ex.e.r.ce w Montpellier (Francja) i Akademii Teatralnej im. A.Zelwerowicza.

Jest członkinią kolektywu warszawskich choreografów Centrum w Ruchu.

www.renatapiotrowska.pl

Trailer:

<https://vimeo.com/112046636>